

[Lysholt Hansen.]

ubehagelige herved vil bevirke, at disse ejendomme kommer til at ligge lige op mod stærkt befærdet vej, hvorimod vi gennem ministerens forslag får en helt igennem façadeløs vej.

Det, jeg her har nævnt, er for mig vægtige argumenter, der taler for ministerens forslag, men endnu vægtigere er det for mig, at Maribo amtsråd så klart og utvetydigt ved udvalgets direkte forespørgsel på venstres foranledning har afvist mindretallets ændringsforslag og anbefalet ministerens. Jeg mener, at man i sådanne spørgsmål må tage endog vidtgående hensyn til de lokale myndigheder, der udfra deres særlige kendskab til forholdene altid vil afveje de foreliggende argumenter, inden de afgiver deres udtalelse. Da spørgsmålet om linieføringen på Lolland er behandlet først af det tidligere og derefter nu af det nyvalgte amtsråd og denne behandling i begge tilfælde er faldet således ud, at ministerens forslag er blevet tiltrådt med 13 stemmer mod 2, skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme imod ændringsforslag nr. 1.

Med håbet om, at flertallets henstilling til ministeren om samtidig at færdiggøre strækningen Maribo—Rødby Havn må føre til et positivt resultat, skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse, idet jeg også udtrykker håbet og ønsket om, at gennemførelsen af disse vejanlæg vil animere tyskerne til snarest at gå i gang med anlæggene fra tysk side, så realisationen af fugleflugtslinien inden for længe må være en realitet.

Anker Lau: Jeg skal tillade mig på mindretallets vegne at anbefale at stemme for de to ændringsforslag, hvoraf det ene, vedrørende motorvejen på Lolland, er stillet af mit parti og det konservative folkeparti, medens det andet, vedrørende vejen vest om København, er stillet af mit parti alene.

Da vi behandlede denne sag første gang, havde de fleste vist egentlig indtryk af, at en Rødby—Femern rute var noget nært forestående, og at man ikke alene herhjemme, men også sydpå var indstillet på, at dette var en rute, der hastede, som skulle gennemføres, og vi har også herhjemme haft kommissioner og udvalg, som længe har arbejdet med sagen. Vi kan alle være enige

om, at vi ønsker denne rute oprettet så snart som muligt — af mange grunde, som jeg nævnte ved første behandling.

I udvalget fik vi, som det fremgår af et af bilagene til betænkningen, den nedslående oplysning, at chefen for det tyske rigsvejevæsen ser så pessimistisk på tingene, at det måske ligger 10—20 år frem i tiden med denne linie.

Fornylig har der på Lolland været afholdt et møde, som er refereret i den danske presse, mellem interesserede parter herhjemme og i Tyskland for at undersøge, hvor langt man var kommet. Der er mig bekendt intet i dette møde, der opfordrer til større optimisme, og det er beklageligt, for vi ønsker denne rute gennemført. Så kommer bagefter det spørgsmål, hvilken trafik den vil fremkalde, og hvorledes man bedst løser dette trafikproblem. Jeg tror ikke, at trafikken vil blive så voldsom nedover vore små øer. Den kan nemlig ikke blive større, end de færger, der sættes ind, kan tage, og det er der grænser for; så man skal næppe gå så vidt som til at bygge autostrada på den lille ø dernede.

Jeg tror ikke på, at vi under vore hjemlige forhold, med vore små afstande, nogensinde i større udstrækning vil kunne få brug for sådanne indretninger, som har så mange ulemper, hvad man vil opdage, efterhånden som man får dem. Man skiller landet i to dele, således at man skal en lang omvej for at komme fra den ene side af vejen til den anden. Endelig synes jeg også, at vi i trange tider skal tage hensyn til, hvad det koster, og selvom det ikke er muligt at fastslå nøjagtigt, hvor meget der spares ved de ændringsforslag, vi har stillet, vil det i alt fald komme til at ligge omkring 25 mill. kr.

Vi har, for at være sikre, forespurgt amtsrådet, om det havde nogen væsentlig indvending at gøre mod den linieføring, som vi foreslår. Det forekommer mig egentlig ikke, at amtsrådets udtalelse indeholder noget egentligt svar på dette, idet man blot siger, at man ikke kan adskille den lokale og den gennemgående trafik. Jeg må dertil sige, at det er der heller ikke noget behov for; vi har ikke en så voldsom trafik dernede i øjeblikket, og hvis vi får det, indeholder vort forslag også en bestemmelse om, at man vil lade staten beholde de arealer, den har, således at der, hvis vi tager fejl, er mulighed